

* Εκτός τούτου πρέπει νά προσέξῃ τίς, ότι τά ὄνδημα σύλων τῶν θεῶν τῆς Θράκης δέν ἔλησιονήθησαν, ἀριθμός αὐτῶν μᾶς διεσώθη ἀπό τάς ἐπιγραφάς.

Μηδουζεύς βλ. αὐτ. XY 218

Δηλόποτης βλ. αὐτ. IV 2459 Ach. Rely XI 409-Lippold
Festgebrüft Polaund 277-Petcher BIAB III 161.

Μανίμαχος αὐτ. XIX, II 45. Τό ίδιον Ἰωάς περιβάλλεται μέ τό κελτικόν
μανίμαχος πρβλ. Soth: Men de l' Acad. des Inscr. XLIII 28

Δαβατόπειος αὐτ. παρτ. III 267

Δαρεάλας αὐτ. XY 227

Ταινιαδούλη αὐτ. IX 633 Μανεσσος

Δασδούλης

Ζουρενέθης

Πιλαάζης

Ταρποζίεφ(ς)

Πυρυπρούλας

Ithiosla

Ξπ..ήτλα

Hyndryt(us?) βλ. αὐτ. XVI 1079

* Εξ αὐτῶν τό Ταρποζίεφ(ς), Ithiosla Πυρυπρούλας, Ξπ..ήτλα, είνονται ὡς
περισσημα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ μᾶς ἐπιτρέπουν νά ὑποθέσουμεν ότι αὗται ίσαν
Ἄγιοιώς τοικαί χρόνιοι θεότητες, αἱ δόξαις ἀργότερον συνεχωνεύθησαν μέ
τον Ἰησοῦ.

Totoes ^{τοτοες} βλέπε τά ιδιαιτερα ἀρθρα

Ζάληρεις

Ζεβέλσουρδος

* Εν συνεχείᾳ πυνημονεύεται ὁ θεός

Βέσσον τῆς πηγῆς καὶ τοῦ ποταμοῦ βλ. Suppl. Bd III Bd III 202 Rethke
XVI 260 - Lehmann - Haupt, Kl. XXXI 401, Gloeckl

τόν δόξον παρέλασθον καὶ οἱ Μακεδόνες, πρβλ. Bitrem Symbol
Ostreich VIII 40 - Macurdy: Troy and Palenia 13
λατρεύεται ὡς ἐκήρχος μόνον εἰς τὴν Κοισίαν

η Ερωνα

G. Kuzanow
Prokynische Religion
Pauly-Wissowa
Reinh. Enzyklopädie
vol VI. A 81
το χρυσόν ζεῦν
4

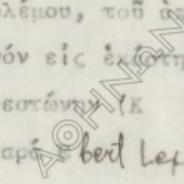
ΔΟΗΛΩΝ

τό ἐπίθετον Μέγας ἢ μέγιστος (βλ. τ. κΥρ. 221) φέρουν εἰς τὴν Θράκην καὶ θοσίαν κυρίως εἰς χθόνιοι θεότητες ἀπρόσλας, Πυριπρούλας, "Πρως,

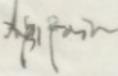
Ἄνθιαρχηνός "Ηρακλῆς, Ζαράζιος, Κυβέλη, Ζάραπις Δολίχενος καὶ οἱ Καρεῖται

σελ. 84^ξ II "Εκει ὑποτεθῆ, ὅτι θρακικῆς προελεύσεως ἦτο ὁ Ισοδαίτης ὅστις παρομοίως ἔφερε χθόνιον χαρακτήρα, βλ. Bd IX σ. 2145
Cook: Zeus II III.

σ. 83 Φυσικά ὁ θρακικός λαός, ὁ ὄκοιος κατά τὸν Ἡρόδοτον γάρ οὐ περισσότερον ἄλλου τινός τὸν πόλεμον καὶ τὸ κυνήγιον ἡλάτρης ἔνα θεόν τοῦ πολέμου, τοῦ ὄκοιον ὥν τὸ ὄνομα μᾶς εἴναι ἄγνωστον. Πιθανόν εἰς ἐκεῖτην φυλήν νά ἔφερε διάφορον ὄνομα παράτην Κρεστόντην (καὶ ἀνομάλετον) βλ. Bd X σ. 1859 - ber Lef d. Vrzesch xii 288. Πιθανόν ὁ

πλείστορος νά ἦτο ἐπιχώριος τοῦ πολέμου τῶν Ἀψινθίων, Ἡρόδ. IX 118, εἰς τὸν ὄκοιον πολέμοντο ἀνθρώπιναι θυσίαι. Δέν ἦτο ὄντος θεός τοῦ πολέμου ὁ Διόνυσος, ὡς ὁ Τομασέλης: Τομασέλη I, 42 Ανημονεύει. - κρβλ. Νοεμβρ. : myth. Ley III 2563 Λύτόχθων πλοοία μέ τὴν Ἐκάτην θεότης ἦτο κιθανόν καὶ ἡ θυγάτη τοῦ Ἡδωνοῦ βασιλέως Κίασοστῆς θρακικῆς περιφερείας τοῦ Στρυμόνος, ἥτις παρηγκονίσθη ἀπό τὸ Ἑλληνικόν ὄνομα Φυλλίδα myth. Ley III 2486 - Rempt: De Rhero Thracum Heros 41

σ. 25 μ2 Προσέτι ὑπενθυμίζω τὸν

 Αρισταῖον, ταπικήν τοῦ κυνηγίου θεότητα, εἰς τὴν ὄκοιαν ἀπέδοσαν ιαματικήν καὶ παντικήν δύναμιν, καὶ ἥτις εἶχε συοχετισθῆ μέ τούς θρῆκας. βλ. Bd. II 855. Ὁρθῶς παρατηρεῖ ὁ Radetsmacher βλ. Ber Akad. Wieg. 182.3.28 "ὁ κυνηγός θεός, συμπεραίνοντες ἀπό πολλά δείγματα, ἦτο πρωταρχική μορφή εἰς τὰ Βαλκάνια".